

ענין ערבית ליל שבת שער הכונות דרוש ב'

הנה הג"מ הריוחו כי עלה למקום האמלעו' ונעשו כמותם והאמלעו' הריוחו בב' בחי' הא' הוא כי עתה יש במקומם אורות רבים אורות דגה" וואורות דגה"ת. והב' הוא כי כיון שיש שם כל אלו האורות הרבים אין יכולת ביסוד דאימא לקבלם בחיוב ונבקע ומתגלים כל האורות כולם אפי' אותם של האמלעויות והעלויות הריוחו כי מה שהיו תחילה בסוד ראש קטן וזר עתה הגדיל הראש עד מקום המקיפים דל' דלגס כנ"ל ונגדל מאד מאד **באופן** כי כל בחי' ז"א דאל"ה הריוחו ריוח גדול ותועלויות גדולות והם הם סוד תוס' שבת היתוסף בו ועכ"ז אין זו נק' עלייה אל הז"א לטעם הנ"ל כי הוא איננו עולה אבל ראשו הוא שנגדל'

עד מקום המקיפים. עוד טעם ב' כי אף אם הי' ממש עולה אל מקום המקיפים איננו נקד' עליה כי מקום המקיפי' מקומו נק' כי הלא הם מוחין מקיפים שלו עלמנו ואיננו נשאר עליות של זולתו הממשל בזה ג"ר דעשיה שעולים במקום ג"ת דאיר' בו' אבל

כאן מקום המקיפים מקומו של עמנו הוא וזה פשוט. אבל הנקב' יש לה עלייה גמורה ממש עתה בליל שבת. וזוהי יתישבו כל הספיקות הגו' בתחילת דרוש זה כי הנה בעת קב"ש בדהה הנה היא עולה במקום נה" דז"א דאל"ה אשר עלו אל תג"ת שבו כנ"ל ונשאר מקומם פניו וריקן והנה עלייה זו עלייה גמורה היא כי הנה היא לוקחת מקום שלישי שלה שהוא במקום שהיו שם בתחיל' עומדים נה" דז"א ולכן ליל שבת מכוונת אל הנקבה כי היא העולה עתה עלייה גמורה. והנה בדבר הזה לדקו יחדיו כל הסברות הפשוטות הנ"ל בדרוש הזה בראשיתו והוא כי אמת הוא שאין הנקבה עולה אל מקום ג"ת בעת קב"ש וגם אמת הוא כי היא עולה במקום ג"ת. והענין הוא כי אמת הוא שפולה במקומו אבל בערך שאין זה עתה מקומה האמיתי כי הנה מקומה האמיתי עתה בליל שבת הוא שעומדין עם ג' אמלעויות יחדיו עמהם ובבחי' זו אמרנו שאיננה עולה אל מקום נה" כי מקום נה" עתה הוא למעל' בתג"ת דז"א ואחר בין השמשות שכתב הוא ליל שבת ממש או ממילא היא חוזרת שפ"פ בהיות' בסוד נקו' אמת בלבד באותם הנה" שעלו במקום ג' אמלעויות ממש אבל היא עומדת שם תחת היסוד והוא ואח"ך בעת העמידה של תפילה ערבית או נעשית פר' גמור כמ"ש בשה"ת. וזוהי יתבאר לך ג"כ מ"ש בס"ס פ' ויקהל דר"ה ע"א כי אותיות שבת הם ש' בת ר"ל כי המל' הנק' בת עלתה עד מקום הש' שהוא בחי' תג"ת ג' קו' הש"ן והנה אנחנו אמרנו כי אינ' עולה רק בנה" אבל עם הג"ל יובן היות הכל אמת כי הנה נה" דז"א עלו עד תג"ת ממש ותג"ת נשארו בסוד פנימי' תוך נה" והנה" נשארו בסו' חלו' שלהם וגמלא כי בעלות הנקבה שם אמת הוא שפולה עד מקום תג"ת ממש אבל בערך שהיא אינה עומדת שפ"פ רק עם הנה" שהם החלו' לכן אטו אומרים שלא עלתה רק עם נה" בלבד כי התג"ת מכוונת תוך הנה" ואינם נגלות אל הנקבה:

ורנה בענין תפילה ערבית דליל שבת ביארנו כי הווג הוא הוא וזוג יעקב עם רחל וגמלא כי כפ"ז כי בשלש האמלעויות תג"ת דז"א שם הם עומדות נה" דז"א ג"כ כנ"ל וסם עלתה הנקבה וגם יעקב עומד שם עתה כעודע כי יעקב ורחל כחדא נפקין תריוכו מן החזה דז"א ולמטה ושם עומדים שניהם יעקב ורחל יחד בליל שבת. ונלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל כי בתח" עומדים יעקב ורחל במקום הפניו והריקן שנשאר במקום שהיו בו בתח" הנה" דז"א ואח"כ עלו ונתארכו יותר ועמדו במקום תג"ת דז"א אשר שם עומדים ג"כ נה" דז"א יחדיו כנ"ל ואז נמלא כי רגלי יעקב ורחל עורפים ומתפשטו' עד ראש הברי' באותו מקום של הנה" דז"א הא' וגמלא עתה כי אע"פ שיעקב ורחל הם למטה מחזה דז"א עכ"ז ארכן שיה לאורך ז"א והוא כי ארכו של ז"א הוא עתה ו' ספי' שהם ג"ר וג' אמלעויות כי הג"ת הם נכללות יחד עם האמלעויות כנו' וכן ארכן של יעקב ורחל הם כשיעור אורך ז"א אמלעויות דז"א וג' התחטויות (ה) ואני מסופק כי נלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל בזה באופן אחר והוא כי יעקב ורחל בתחלה עומדי' שניהם בנה" דז"א הראשון באותו המקו' הפניו כנ"ל ואח"ך בתפילה ערבית עולים שניהם עד תג"ת דז"א אשר שם ג"כ עומדים עמהם נה" דז"א כנו' וגמלא כי מקום הנה" הא' אין יעקב ורחל מגיעים עד שם אבל נשאר מקומם

הנה נודע כי ב' אורות דמו' מקיפין יש על ראש ז"א הא' הוא בחי' אור' ל' דלגס והב' הוא בחי' אור' מ' דלגס ויש ללס מלך אבא ויש ללס מלך אימא והנה בליל שבת לוקח ז"א המקיף התחתו' שהוא או' ל' דלגס בלבד וכבר נת"ל כי אור' ל' דלגס שיעור ארכה הוא כשיעור קומת ג"ת דז"א בלבד שהם נה"י שבו ואינם בכל אורך ז"א וגם ל' זו נחלקת לג' פרקים ג"כ (ה) וענין זה הל' דלגס דא"ר וכן דלגס דאבא. ואמנם אין כל ג' פרקי או' ל' כנכנסים בטעם א' וכמ"ש בע"ה והנה אם נאמר שז"א עולות ג"ר שבו במקום אלו המקיפים הנק' ל' דלגס. והג"א שלו עולות במקום תג"ת ונה" במקום תג"ת א"כ נמלא כי גם ז"א עולה וכבר נת"ל כי בליל שבת אין עלייה לז"א אלא לטקביה. ואם נאמר שהמקיף של ל' דלגס יורדין וכנסין תוך רישא דז"א נמלא כי נשאר מקום חלל ואיר' פניו למעל' מראשו וענין זה א"א כי הנה בחי' המקיפים הנק' לל"ס הם ממש בגוף התבונה כעודע וא"כ אין אפשר שהל' שהם תג"ת דתבו' יכנסו תוך ז"א ויתרחקו מג"ר תב"ד דתבו' עלמנו ויתחלק גוף התבו' לב' חלצין וישאר מקום פניו ביניהם. אבל הענין הוא באופן זה כי ז"א נשאר במקומו ואינו עולה וגם המקיפים נשארים במקומם ואינם יורדי' אמנם ראשו של ז"א נגדלת ועולה עד מקום אשר שם המקיפים הנק' ל' דלגס ומלכשה בתוכה את המקיפי' והרי אין איננו עולה וגם אינם יורדים:

ועתה ראוי לנו לפרש כי הנה נתב"ל כי כל העולמות נתעלו באופן זה כי נה"י דעשיה עלו במקום תג"ת חג"ת חג"ת בחב"ד וחב"ד דעשיה בנה"י דיצירה בו' עד שמלא כי ג"ר תב"ד דבריאה עלו במקום נה"י דאל"ה. והנה עם הדרך הזה מוכרח הוא שיעלה הנה"י דאל"ה במקום תג"ת חג"ת בחב"ד בו' וכפי הנ"ל שאין בלילי שבת שום עליה כלל לז"א א"כ נה"י דאל"ה במקומם עומדות ואין יכולות לעלות גם (ז) ג' ראשונות דבריאה כיון שאין שם מקום פניו אבל הענין הוא כי ג"ר דז"א דאל"ה וכן ג' אמלעויות שבו במקומם הם עומדות כי אין עליה לז"א בליל שבת אבל שלשה אחרונות שהם נה"י שבו הם העולות עם ז"א שבו ונשארים יחד עם כולם נה"י ותג"ת ובבחי' זו יש תוס' שבת לכל בחי' ז"א. ולבאר זה הענין לר"ך שנבאר ונעריך ההפרש שיש בין ג"ר לאמלעויות ובין האמלעויות לאחרונות. ובאר עתה (ז) היתרון שיש בין אלו לאלו דע ג"ת יש להם פחיות מעל' ממה שלמעלה מהם כשני סבות. האחד הוא כי הרגלים וסירכין הן דקין וזרין ואינם רחבים ולכן אין האור מתפשט בתוכם הרבה. והב' הוא כי הם במקום תחתון ולכן אינן בערך מוחין אבל יש להם יתרון א' על שלמעל' מהם והוא כי הם במקום האורות המגולים כעודע כי מן החזה דז"א ולמע' מתגלים החדש' בנילוי והג' אמלעויות גדולה מעלתם על התחתו' בג' סבות הא' הוא כי מקומם גבוה מהם והב' כיון שמקום גבוה מוכרח הוא שהאורות של ג"ת בעברם ד"ש מיחיים שם רושם שלהם כעודע כי כל דבר קדושה בכל מקום שנוצר שם מיני קלה רושם. והג' הוא כי הנה הם בחי' רחבות כעודע כי הגוף הוא רחב והאורות שבו הם מתרחבים אבל יש להם גירעון א' מן החזה דז"א אריותיהם כי התחתו' אורותיהם מגולים והאמלעויות' סתומים כעודע והג' פליונות גדולות במעלה על האמלעויות ועל התחתונות בב' סיבות האחד הוא כי מקומם גבוה וגם כי כיון שמקומם גבוה מהם מוכרח הוא שהאורות של האמלעויות והתחתונות העובדים ד"ש מיחיים שם רושם הארתם ולב' סבות האלו נקרא הג"ר בחי' מוחין ממש משא"כ באמלעויות' ובתחתו' אבל בבחי' א' הם גרועות מן האמלעויות לפי שהאמלעויות הם רחבו' המקום והאברים כנו' אבל הג"ר הם בתוך ראש א' קטן וזר מאד המחזיק שלשתן ואין אורותיהם יכולים להתרחב שם וגם בבחי' זו גרועות מן התחתו' כי אבר הראש קטן מאד מן הירכין והרגלים כעודע גם בבחי' אחרת גרועות מן התחתו' כי הג' עליונות אורותיהם סתומים וג' התחונים אורותיהם מגולי' באופן כי יש כמה מיני חילוקים משונים מאד ויש בחי' לאלו על אלו:

ורנה עתה בליל שבת כל אלו המדרגות הריוחו והעילו תועלת גדול וזה הריוח התועלת על חבירו (ז) כיצד

האורות וביאורים: (א) כפ"ח הנוטה ג' ספירות: (ב) וכנ"י הנוטה לפנות סס: (ג) עיני עו"ת דף ס"ז ע"א: (ד) כפ"ח הנוטה כולם הריוחו הרבה החושלת על זה יתן לזה. ואולי לר"ך לגרום כאן התועלת של חבירו: (ה) פפ"ח ס"י משער השבת:

ממשיכין מוחין דאח' דהינו צריכין להמשיך מוחין דאח' בק"ש וכעמידה עד באהבה, ומוחין דפנים בתיבת באהבה, מור' השד"ה יצ"ו.

שם ע"ד, מ"א, נ"ב, בראשית דף מ"ח ע"א.

שם, החול, נ"ב, נלע"ד ר"ל, כי בחול ערבית היא בכלי חיצו. שחרית בכלי פנימי. מנחה בכלי אמצעי. אבל בשבת אינו כן, בערבית מוחין דישסות, שחרית מוחין דארי"א עילאין וכו', מור' השד"ה יצ"ו.
שם, הנוק', נ"ב, ישסות, כמ"ש בסידור בתיבת באהבה.

דף ס"ט ע"א, ממנו, נ"ב, נמצא לפי דברי קדשו שעשיה התחתונה דפנימיות, היכל ק"ק שלה עולה בבואי כלה, בעת שאנחנו מקבלים הנפש, עולה ג"ר דעשיה הנז' בנה"י דיצירה, וכן החג"ת במקום החב"ד, ונה"י במקום החג"ת דעשיה, ואפי' שלא נזכר בסידור כונה זו נעשית ממילא מכח קדושת שבת, מור' השד"ה יצ"ו.

שם, נה"י, נ"ב, זה כפי שמועה שכתב בע"ח שכ"ה פ"א, אמנם בפ"ד חזר בו, וכתב, הי"מ בחב"ד, וה"ל בחג"ת, וה"צ בנה"י, כמ"ש השמ"ש בפ"א, מור' השד"ה יצ"ו.

שם, דאי, נ"ב, ולפי שגמר כניסת פרקין אמצעים דאמא, עד השכיבנו, לפיכך אנחנו אומרים עתה ופרוש, ולא קודם לכן.

דף ע' ע"א, נה"י, נ"ב, דאימא המתלבשים בדכורא השד"ה יצ"ו.

שם, הם, נ"ב, נה"י דו"א.

שם, פ' בראשית, נ"ב, ד' פ"ו.

שם ע"ג, כל זה הרוש עד שמועה ב', הוא מדבר על הפנימיות, שנה"י דלמ"ד, נמשכין אר"פ שלהם בק"ש וערבית. והחג"ת דלמ"ד, אר"פ שלהם, נמשך לנוק' עד ברכת מעין שבע. ועתה על ידי הקפה א' וב' שמביא עד ד"ה ודע כי פעם אחרת, הוא להמשיך מאר"פ דו"א מפיו בהקפה א' אר"מ ונה"י ליעקב ורחל, והקפה ב' אר"מ מפיו כנ"ל, לנוק', לאר"מ לחג"ת שלה, ומה שכתב בשמועה ב' שהקפה א' בחג"ת, והב' בחב"ד, נלע"ד שפירושו על חיצוניות העו', שהמשכנו אר"מ דחג"ת דחג"ת בברכו, ובפרוש וביוכלו הא', וחב"ד דחג"ת דתבונה, בייכלו השני. עתה שמועה זו באה להודיע לנו שאנחנו ממשיכים מפה דו"ה לנוקבא מאר"פ שלו מקיף דחג"ת דחג"ת, ומקיף דחב"ד דחג"ת בהקפה א' וב', כמ"ש בסידור, מור' השד"ה יצ"ו.

שם ע"ד, הא, נ"ב, עיין בסידור שזה בחיצו. ושמועה א', בפנימיות, וב' אמת.

דף ע"א ע"א, היור, נ"ב (היור' בסוגרים).

שם ע"ב, ויקהל, נ"ב, דף ר"ז ע"ב.

דף ע"ג ע"ג, בחי, נ"ב, עיין נה"ש דף ל"ה ע"ד [מ"ה ע"ב] אות מ"ז, ע"ת, הנרפס מחדש, דף נ"ב רע"א, שזה העצמות שאינו עולה הוא בחינת הא"ס.

דף ע"ו ע"א, החול, נ"ב, עיין לעיל דף נ"ט ע"א, בהגהות וביאורים אות ה', מה שכתב שם.

שם ע"ב, העול, נ"ב, עיין ש"ש ח"ג דף ק' רע"א [סוף אות כ"ג] שהקשה ח"ל איך אנחנו מכונים כל סדר עמידה דמוסף ליעו"ר [לעשות להם בנ"ן] וזווג בברכת שים שלום. [אחר שבתפילת מוסף אין עליה, רק לרחל, ולא ליעקב]. ונראה לי שמ"ש הרב שהנוק' שהיא רחל, עולה לבדה, היא הנוקבא הכללית של החודש, ויעו"ר שזווגם בש"ש, הם יעקו"ר הפרטים דאותה תפילה, מור' השד"ה יצ"ו.

דף ע"ז רע"ב, עולה, נ"ב, ועיין זמרת הארץ דף כ"ב ע"ב. ולפי מ"ש כאן, אין קושיה, כי עתה עולה היא באבא.

שם, האלו, נ"ב, פירוש דברים אלה, עיין בהקדמת רחובות הגהר דף ו' ע"ג [ט' ע"א].

דף ע"ט ע"א, ברקיע, נ"ב, ע"ח של"ו פ"ב, שה"ק דף ס"ט ע"ג, [והנרמ"ח דף פ"ד ע"ב וג'].

דף פ' ע"א, העשיה, נ"ב, עיין שער כ"ב פ"ג, ומה שכתבתי שם בגיליון. ועיין שער השמות, ושער מ"ט פ"ג, נה"ש דף ל"ד ע"ג [מ"ג ע"ג-ד] ומ"ש בגיליון שם.

שם ע"ג, בגוב"י אות ד', וה' יאיר, נ"ב, ונלע"ד שכונת הרב ז"ל שהם הו"ר"ת, ולא בא לומר שאינם חסרים הא' אחרונה, לא כן בקטנות א' וב' שהם שמות חלוקים, וק"ל, השד"ה.

שם, בגוב"י אות ה', בחלל, נ"ב, עיין ע"ח ש' כ"א [כ"ה] דרוש ד', בנלע"ד למוהר"ח זיע"א.

שם, שבת, נ"ב, יתורץ כמ"ש בדרוש הדעת, פי', ע"י דנה"י שנעשו חג"ת, וק"ל.

דף פ"א ע"א, הלבתיים בלבד, נ"ב, עיין נה"ש דף ל"ה ע"ג [מ"ה ע"ב] אות מ"ד, ור"ל, שאין שינוי בין המוחין ללבושין.

שם, בג', נ"ב, עיין תו"ח דף קכ"ג ע"א, ושער מיעוט הירח פ"ב.

שם ע"ב, עד חג"ת, נ"ב, שהם אר"א עילאין.

שם, הוא חג"ת, נ"ב, כי כחב"ד לקחם עתיק, ע"ח שער המוחין פ"ב [דף ק"ב ע"א].

שם ע"ד, בשער מאמרי רז"ל, נ"ב, מסכת כתובות.

שם, בגוב"י אות י"א, שער המצות, נ"ב, פרשת וילך דף ס"ב.

דף פ"ב ע"ג, אלקים, נ"ב, עיין שער כ' פ"א בסופו, שכתב שהניצוצין הם מוחין דאלקים, ואורות הם מוחין דהו"ר"ת.

שם, יה"א, נ"ב, עיין לעיל דרוש ד', ששם רמזם במלת שאור, ועיין ע"ח שער כ"ב פ"ב.

שם, טעם נכון, נ"ב, לזה.

דף פ"ג ע"א, הקטנות א', נ"ב, היינו הארתם, אבל עצמותם אינו נכנס, אלא כ"א במקומו, כשאר הכוסות, מהרב דוד מאג"א וזה"ה.

שם ע"ב, הה"א, נ"ב, מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ו.

שם ע"ג, בגוב"י אות ב', נ"ב, גירסת פע"ח, ו' פעמים ו"ו, ע"ב וע"ב דאחוריים, הרי קמ"ד, וזוה נסתלקה קושיית מוהרש"ו.

שם, בגוב"י אות ב', א' פעם א', נ"ב, ו"ו פעמים ו"ו.

שם, במלת ה"א, נ"ב, מלת הו"ו.

שם, מלאה א', נ"ב, מלאה ו"ו.

שם, בגוב"י סוף אות ג', נ"ב, נ"ל דרך אפשר לקיים הגירסא, מצד אבא, אע"פ שהכוסות הם מצד אמא, עכ"ז בשני כוסות האחרונים שהם בחו"ג דאימא, גם חו"ג דדעת דאבא נכנס עמהם, לפי פשט דברי הרב, שהכוסות הם מוחין דאימא והמצה הם מוחין דאבא, לפי הכלל שבידנו, שאי אפשר שיכנסו מוחין דאבא, עד שיכנסו תח"י מוחין דאימא, ואח"כ מתלבשים מוחין דאבא, תוך מוחין דאימא, א"כ בשלמא, חו"ב דאבא הרמחים במצה שהם ע"ב ס"ג, כיון שנכנסו, קודם להם בשני כוסות ראשונים חו"ב דאימא, לכן אנחנו מכונים במצה להביא חו"ב דאבא במצה שהם גימטריא ע"ב ס"ג. אבל חו"ג דאבא, שהם דעת דאבא, איך יכנסו במצה קודם חו"ג דאימא שהם שני כוסות האחרונים..... מכונים בשני כוסות אחרונים בחו"ג דאמא צריך להמשיך עמהם חו"ג דאבא.

דף פ"ד ע"ב, גדלו' א', נ"ב, צ"ל, ב' דאימא.

שם, אחר גדלות ב', נ"ב, דאבא.

שם, גדלות הא', נ"ב, צ"ל, הב' דאימא.

שם, גדלו' ב', נ"ב, דאבא, וכמ"ש הרב לקמן בסוף העמוד.

שם, וצריך, נ"ב, עיין בפנקס כ"י שלי דף כ"ג ע"ב מ"ש שם, משם, מור' השד"ה ז"ל, שאיך אפשר שיכנס גדלות א' דאבא, קודם דאמא, כיון שמוחין דאבא אי אפשר לקבלם הו"א, בלי התלבשם בנה"י דאימא, יעו"ר שם, מה שתירץ. וז"ל שם אמנם נשאר לנו להבין לפי מ"ש ה' בכמה מקומות שא"א לז"א לקבל מוחין דצלם דאבא [כ"א ע"י] התלבשותם תוך צל"ם [?]... ונה"י [?] דאימא, א"כ איך בליל

<http://www.otzar.org> הודפס מאתר אוצר החכמה

סידור תפלה להרש"ש

כו עב

לג' כלי מסד דז"א	ס"ס	לג' כלי גבורה דז"א
א א ל אלו אלוה	יוד הא ואו הא	אלף אלף למד אלף
א ל ו ה	י יה יהו יהוה	אלף אלף למד הי
א ל ה ל מ ד	י ה ו ה	יוד אלף למד הי יוד סם
		יהוה

ג' כלי נלח	ג' כלי יסוד	ג' כלי הוד
י ה ו ה	יאהדונהי	א ד ג י
צ צב צבא	שין שין דלת שין דלת יוד	א צבאו צבאות
צ ב א	שין דלת יוד	א ו ת

להמשיך אור מילוד הויה ואהיה דמוחין דז"א לימוד הויה וארני דמוחין דנה"י
 דז"א להויה צהם כח לחם מוחין ליעקב ורחל וטפה הנוק' נק' חק"ל כחם'
 יאההויהה יאהדונהי אשר נכללים בה טפה.

כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
 יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵנּוּ. עִם
 מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבְךָ
 וְהַשְׁבִּיעֵי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאתָ
 זְכוֹר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֶלְהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ. קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֲדָקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַעֲנוּ
 מִטּוֹבְךָ. שְׁמַח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדְךָ
 בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָהנִי יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְּשָׁה. וַיְנַוְחוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי
 שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהנִי יאהדונהי

להמשיך

כונה	דטס	חכמה
א	י	יהוה
מצפ	פ	ה
יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה

ה יה אדני

לכחר דיטקב ורחל סכחזה דז"א

אהיה

יהוה

יוד הא ואו הה יוד יוד הא
יוד הא ואו יוד הא ואו הה
י יה יהו יהוה

להמטיך מל' דכחריס דה"פ
נה"י דחג"ס דכונה דפנימיה
דז"א לכחריס דה"פ נה"י
דחג"ס דכ"י דפנימיות דיטקב
ורחל

ולהמטיך מל' דכחריס דחג"ס
דה"פ חג"ס דכונה דחילו'
ז"א לכחריס דחג"ס דה"פ
חג"ס דכונה דחילו' דיטקב
ורחל

מקדש השבת:

אח"כ יאמר רלה וכו' עד סוף העמידה. מסידור הכס"ס ח"ד דל"ו ע"ב

אחר הטמירה אומר ה"פ עס הקהל בקול רם

ויברכו השמים והארץ וכל צבאם ויברכו אלהים

ביום השביעי	ויברך אלהים את יום	וישב בות ביום
מלאכתו אשר	השביעי ויקדש אתו	השביעי מכל
עשה	כחר ודח"י דחג"ס דחילו' דחכונ'	מלאכתו אשר
	לכחר ודס"י דכונה דז"א	עשה כג"ס דחכ"ד

עשה כג"ס דחכ"ד

דחג"ס דחילו' דכונה

לכג"ס דכונה דז"א

אהיה

יהוה

כלי כונה

אלף אלף הא אלף הא יוד
אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא

חסיק

אהיה

יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

כלי דטס

יוד הי וואו הוה
יוד הי וואו הוה
יוד הה וו הה

חח"ן דחכ"ד דחג"ס
דחילו' דחכונ' לחח"ן דכ"י
דז"א

אהיה

יהוה

לג' כלי חכמה

יוד הי וואו הוה
י יה יהו יהוה
יוד הא וואו הא

אהיה אהיה
יהוה יהוה

נלח דו"א
ה ה ו
צב צב י
צב צב י

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

חכמה דיעקב ורחל

יוד הא וו הה
יוד יוד הא יוד
הא וו יוד הא
ו הה
י יה יהו יהוה

חסד דיעקב ורחל

א ל ה ל מ ד
אלה אלה למד
אל

נלח דיעקב ורחל

אל
אל
אל
בם

המחזיר

(* בערבית להמשיך מל' דחח"ן דסיפ
נפ"ן דחג"ס דבי' דפנימי'
דו"א לחח"ן דס"פ נה"י דחג"ס דבינה
דפנימיות דיעקב ורחל ולהמשיך מל'
דחח"ן דחג"ס דס"פ חג"ס דבי' דחיל'
דו"א לחח"ן דחג"ס דס"פ חג"ס דבינה
דחילו' דיעקב ורחל

בשחרית יכוין להמשיך מוח חכמה
מלובש בחח"ן דנלח דנלח דאו"א
שנחח"ן דנלח דו"א שבמקום חסד לחח"ן
דחכמה דיעקב ורחל :

בחזרה יכוין להמשיך מוח חכמה מלוב'
בחח"ן דחסד דנלח דאו"א שנחח"ן
דנלח דו"א שבמקום חכמה לחח"ן דחכמה
דיעקב ורחל :

במוסף יכוין להמשיך מוח חכמה
דגדלות ב' מלובש דנלח דאו"א
עו' שנחח"ן דנלח דו"א לחח"ן דחכמה
דיעקב ורחל :

במנחה יכוין להמשיך מוח חכמה
דגדלות ב' מלובש בחח"ן
דחסד דאו"א עו' שנחח"ן דנלח דו"א לחח"ן
דחכמה דיעקב ורחל :

בחזרה יכוין להמשיך מוח חכמה
דגדלות ב' מלובש בחח"ן דחכמה'
דאו"א שילאין שנחח"ן דנלח דו"א לחח"ן
דחכמה דיעקב ורחל :

וזה סידך לכל התפלות
יכוין להמשיך סארה מחח"ן דנלח
דאו"פ דפנים המלובש צפ"א דנלח
דו"א שעלם לחסד דו"א ומהמותין והנרנח"י
שבנלח סגו' לחח"ן סרקין סחאין דנלח דו"א
ולהמשיך סארה סגו' לחח"ן דאו"פ דפנים
דניקוד סגו' דניקוד.

(* א"ה ימן כי יש מברבנים שמכונים כמו סדר הזה שמועמק מסידור של ש"ק
ובישיבתנו נוהגים לכון כאן ע"ד סדר החול ולכן לעשות רלון הלדיקים סדרנו
כאן כה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
הוד דז"א.

א ד נ י
צבאו צבאות
ו ת

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

בינה דנוקבא

אלהה ה ה יוד ה ה
ה ה
אה אה אהיה

גבו דנוק'

יהוה

אלהים
אכדטם

סיד דנוק'

אלהים

א אל אלה אלהי אלהים
במוכן

השוב שמך ויקך נאה
להודות ס"ס בה"ת

בערבית להמשיך מל' דנג"ה דה"פ
נה"י דחג"ס דבי' דפנימיות
ז"א לבג"ה דה"פ נה"י דחג"ס דבינה
דפנימיות דיעקב ורחל :

ולהמשיך מל' דנג"ה דחג"ס דה"פ חג"ס
דבינה דחילוניות ז"א לבג"ה דחג"ס דה"פ
חג"ס דבינה דחילוניות דיעקב ורחל :

בשחרית יכוין להמשיך מוח בינה
מלוכס צנג"ה דהוד דהוד
דאו"א שצנג"ה דהוד דז"א שצמקיס גבור'
לבג"ה דבינה דיעקב ורחל :

בחזרה להמשיך מוח בינה מלוכס
צנג"ה דגבורה דהוד דאו"א
שצנג"ה דהוד דז"א שצמקיס בינה לבג"ה
דבינה דיעקב ורחל :

במוסף להמשיך מוח בינה דגדלות
ב' מלוכס דהוד דאו"א עי'
שצנג"ה דהוד דז"א לבג"ה דבינה דיעקב
ורחל.

במנחה להמשיך מוח בינה דגדלות
ב' מלוכס צנג"ה דגבורה
דאו"א עי' שצנג"ה דהוד דז"א לבג"ה
דבינה דיעקב ורחל :

בחזרה להמשיך מוח בינה דגדלות ב'
מלוכס צנג"ה דבינה דאו"א
עי' שצנג"ה דהוד דז"א לבג"ה דבינה
דיעקב ורחל :

וזה שייך לכל החפלות

להמשיך הארה מצנג"ה דהוד דאו"א פ
דפנים המלוכסים צפ"א דהוד
דז"א שעלה לגבורה ומהמו'
והנרנח"י שבהוד הנז' לצ"פ תחאין
דהוד דז"א. ולהמשיך הארה הנז'
לבג"ה דאו"א פ דפנים דנוק'
דניקוד הנז'.

סידור תפלה לחרש

קד עב

בחזרת הש"ך בשחרית אומרים הכהנים ברכת כהנים

שים שלום להים יסוד דוכורא ביסוד דניקבא.

טובה וברכה. חיים חן וחסד
 ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו
 כקנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו
 יהוה יאהרונתי אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד
 צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו
 ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום:
 ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי ו מצפץ

אהיהינה איהיהינה

יהוהוהו יהוהוהו

ליסוד דז"א

יאהרונתי

שין שין דלת שין דלת יוד

שין דלת יוד

אהיה איהיה

יהוה יהוה

אהיה איהיה

יהוה יהוה

אהיהינה איהיהינה

יהוהוהו יהוהוהו

לדס"י דיעקב ורחל

במנחם

בערבית להמשיך מל' דדס"י דס"פ

כס"י דחג"ס דבי' דפני' ז"א

לדס"י דס"פ נה"י דחג"ס דבי' דפני' דיעקב

ורחל ולהמשיך מל' דדס"י דחג"ס דס"פ

חג"ס דבי' דחילוכיות ז"א לדס"י דחג"ס

דס"פ חג"ס דבינה דחיל' דיעקב ורחל :

בשחרית יכוין להמשיך מוחי חו"ג

דדעס מלובשים דדס"י דיסוד

דאו"א עי' סנדס"י דיסוד דיסוד דאו"א עי'

סנדס"י דיסוד דז"א שבמקום ס"ס לדס"י

דחו"ג דיעקב ורחל :

בחזרה יכוין להמשיך מוחי חו"ג דדעס

מלובשים דדס"י דס"ס דיסוד

דאו"א עי' סנדס"י דיסוד דז"א שבמקום

דעס לדס"י דחו"ג דדעס דיעקב ורחל :

במוסף יכוין להמשיך מוחי חו"ג

דדעס דגדלות ב' מלובשים

ביסוד דאו"א עי' סנדס"י דיסוד דז"א

לדס"י דדעס דיעקב ורחל :

היות והכתרים שלהם הם המתחילים מחזה דז"א כנלק"ד.

(שם) **סוכת** וכו' אלא יקבלו הארה מחסדים שנתעכבו מלהעלות למעלה. מלת יקבלו צ"ל שחוזרת על יעקו"ר. שאם הכוונה על הגבו' הלא הם נמצאים למעלה עם הארת החסדים שאינם יכולים לרדת מחמת המסך דיסוד דאימא שנפרש כמ"ש בשה"כ דרוש ופרוש, ומה להם לקבל מהחסדים שלמטה מהמסך. וגם שלא באנו לדאוג לגבו' עצמם אלא ליעקו"ר שלא יצאו הגבו' אליהם, עיין הסבר הדברים באורך בשה"כ הנז' ופשוט. אמנם לא נז' בשה"כ ענין קבלת יעקו"ר מהחסדים הנז' ע"ש.

(כו ע"ב) **להמשיך** אור מיחוד וכו'. יחוד זה נז' בשה"כ דע"א ע"ג ד"ה ענין הקידוש. שבויכולו הא' מקבלת מנה"י וצריך להמשיך הארת המוחין להארת המוחין שבנה"י שיהיה בהם כח לתת מוחין לנוק'. ודבר זה שבויכולו הא' מקבלת מהנה"י נז' בשה"כ גם בד"ע רע"ב וכתב שזה מפני הנה"י ובקב"ש היה מחיצו' הנה"י ובויכולו הב' מקבלת מחג"ת וכו' כמ"ש בדע"א הנז' שזכר שם היחוד. והגם שבדע"א לא ארו"ל אם זה הנה"י דחיצו' או דפני' אבל ממה שכתב בד"ע שמנה"י דחיצו' כבר קבלה בקב"ש שמע מינה לכאורה שבדע"א מדבר בפני' **ויוצא מזה** שהיחוד הכתוב בסידור כאן הוא לנה"י דפני' (עיין פת"ע דס"ח ע"א לפני ד"ה מקדש ולא הבנתי דב"ק בעוה"ר) וק"ק למה אין יחוד כזה בקבלתה בויכולו הב' מהחג"ת, דנראה דחד טעמא הוא לשניהם לנה"י ולחג"ת, ועיין לשון רז"ל שם. ודוחק לומר דאה"נ וסמך על המעיין. ויותר טוב לומר מ"ש בהגהתי על שה"כ הנז' שיחוד זה מועיל גם לחג"ת, שהארת המוחין דחב"ד עוברת אליהם לפני שתגיע לנה"י, הגם שגם זה דוחק. אמנם יש לשאול למה זה בקב"ש קבלה מחיצו' הנה"י

שהקשה על זה באות ט"ו נלע"ד שכל מה שנעשה אז היה כל יום בפרטותו של היום ההוא ולא לפי כללותו וכאן הוא בכללות. וגם בזו"ן הכוללים מצינו שיש להם ביוררים (עיין ענ"ה ז"ל אות ט"ז) וזיווג כולל לעצמם חוץ מהזיווגים הפרטיים, וכמו שיש זיווג כולל לכד"ש כך צריך להיות של שבוע וכו' וכו', וכיון שיש זיווג כולל צריך שיקדימו זיווג או"א כולל דוגמתו ומוחין כוללים, כן נראה אפשר לענ"ד לפי פשטן של דברים. ועיין מ"ש הריפ"ש והביאו הש"ש ז"ל באות י"ג ועיין תו"ח זיע"א דכ"ה ע"א וע"ב. ואם היה אפ"ל כפי הפשט בהיפך והוא יותר נראה, שכל כוונת ופרוש הוא בצ' דל' שנכנס בקב"ש שהוא פרקין תתאין (תו"ח כ"ה ע"א) והם מלובשים בנה"י דחג"ת הכוללים, יובן הטעם למה אומרים ופרוש עתה ולא בקב"ש שנכנסו הפ"ת דל' ולמה מתכים עד שיכנסו גם האמצ'. וגם מובן הצ"ע דמהרח"ו ז"ל בעו"ת דס"ז דלמה נדחין המוחין דצ' כיון שראשו דז"א נגדל ע"ש, והיינו כי מה שנגדל הוא ראש הצ' הכולל לא הצ' הפרטי דל' [אמנם צריך טעם לחילוק זה אם הוא אמת] (והצ"ע של המהרח"ו זיע"א כוונתו לשים לב ולא שרז"ל בעצמו נשאר בצ"ע) עיין ש"ש ז"ל על ע"ח שט"ל רפי"א. וצריך טעם למה לא תיקנו ופרוש גם כל' דפני' בברכת מעין ז' שנכנסים פרקין אמצעיים דישסו"ת. ועיין ש"ש ז"ל דרוש ופרוש אות ט"ז דלמה לא גם בחול ע"ש. גם לא נתקן בפר' החכמה והכתר בצלם הפרטי שלהם.

(שם) **ואם** כך וכו'. רז"ל בשה"כ דס"ט ע"ב נתן ב' טעמים. א', לשלא יתמעטו יעקו"ר אם ירד היסוד. ב', שלא יצאו הגבו' ליעקו"ר (נראה הכוונה אם לא יתמעטו עיין בשה"כ), ורבנו נראה שתפס העיקר מ"ש רז"ל שם שלא יהיו יעקו"ר בחי' דינים וגבו' בפרט בלי"ש ובפרט שאז הזיווג בהם בתפילת ערבית. ומ"ש עוד רבנו נחשכים ראשי יעקו"ר, פשוט

וכו' דחיצו' וכו'. נלק"ד שהמלכיות הללו הם ממוחין דחג"ת דל' של יש"ס שמכוונים בהם בויכולו שלפני זה, וגם של התבונה שמכוונים בהם בברכו. והגם שרבונו כתב בברכו להמשיך לז"א את המו' ואת המל' לנוק', אין פירושו שהמל' מקבלת אז את המלכיות, שהרי גם כאן בחג"ת דל' דיש"ס כתב בופרוש שנמשכים המלכיות ליעקו"ר, ואי אפשר לומר שאז קבלה בפועל, כי הלא גם אצל ז"א לא נגמרו המוחין להכנס עד ויכולו שבעמידה ואיך תקבל המ' לפני שנגמרים ליכנס בז"א. וכ"ה מסודר שמקבלת בד' ברכות אחרונות של העמידה. ומ"ש בופרוש ומל' ליעקו"ר, היא הודעה איך לכוין להמשיך לז"א מופרוש עד ויכולו ואז נמשכים המלכיות ליעקו"ר. וא"כ גם מ"ש בברכו והמל' לנוק' היינו אח"כ ולא עכשיו כי גם בחג"ת דל' דתבונה כרז"ל בשה"כ בדס"ח ע"ד ודס"ט ע"א שנכנסים בברכו ונגמרים ליכנס ביוצר דערבית וא"כ איך תקבל המל' בברכו והמוחין עדיין לא נגמרו ליכנס בז"א. ולכן כאן בד' ברכות אחרונות כתב סתם מלכיות דה"פ בינה דחיצו', לא כן בקידוש שהוא חב"ד דל' כתב מלכיות דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן והוא דיש"ס ע"ש כן נראה לכאורה פשוט. ומה שצייר הצלם דחג"ת דיש"ס פעמיים בופרוש ובויכולו ולא כן בחג"ת דתבונה שלא צייר רק בברכו, אין הכוונה שהכל נגמר בברכו נגד המפורש בדברי רז"ל, אלא להיות שבופרוש כתב רז"ל בהדיא שנגמרים ליכנס בויכולו דעמידה לכן צייר גם בויכולו לומר שבופרוש מתחילים ובויכולו נגמרים. אבל בברכו כתב רז"ל שנגמרים ביוצר דערבית ולא פירש באיזה מקום מהיוצר ולכן אין מקום לצייר עוד פעם ביוצר. וזה בז"א אבל במ' שכל קבלתה הוא רק אחר גמר כניסת המוחין בז"א ולא ידוע המקום ההוא, וגם אי אפשר לומר שבברכו קבלה מטעם האמור, ולכן רק הודיענו שהמל' נמשכים לנוק'. וכיון שכאן במקדש השבת בודאי מקבלת

בלי שהיה צורך ליחוד וכאן צריך לנה"י דפני' יחוד. והסברא נותנת לכאורה דכ"ש הוא ויש לחלק קצת. ובדלותי צריך להבין מה הם הנה"י הללו שהמ' מקבלת מהם מוחין. שאם נאמר שהם הנה"י דחג"ת, דהיינו פרקין תתאין דל', היאך ממשיכים מהמוחין הללו דהיינו החב"ד הארה למוחין דנה"י ועדיין הפירקין ע"י דל' דהיינו החב"ד עצמם לא באו עד הקידוש, האם שייך לומר שהם חב"ד דנה"י עצמם. אבל לא משמע לכאורה מלשון רז"ל שממשיכים הארה מהחב"ד ממקומם איפה שהם נמצאים עכשיו למעלה מראש ז"א ודוק והיעב"א (גם יש לעיין ע"ח פ"ה דשל"ה באות י"ץ).

(כ"ז ע"א) **מקדש** השבת. שתי כוונות יש כאן עיין פת"ע דס"ח ע"א, והם משה"כ דרוש ב' דערבית דשבת. ושתייהם שייכים בכל תפילות השבת. הא' להמשיך לכתר דנוק' הארה מהמוחין שקבל בג' ברכות הראשונות דעמידה וזה כל הכוונה הזו. והב' היא המשכת המלכיות דכתרים לכתר דנוק' והיא כרגיל בכל המשכת מוחין שהנוק' מקבלת מהם המלכיות, וכאן מקבלת מלכיות דכתרים, ובג' ברכות האחרונות מקבלת המלכיות דחח"ן בג"ה דת"י. ובכן מה שמצוייר בצד שמאל חב"ד עם שמות המרגלאן שלהם ואותיותיהם שהם אה"י ותחתיהם ה' אחרונה עם המרגלאן דמלכות, הוא הכוונה הראשונה הנז', ומה שמצוייר למטה מזה אהיה הויה בקמץ היא הכוונה הב' הנז'. והכלים י"ל שהם לב' הכוונות. והיותר נראה שהם לכוונה הב' של קבלת המלכיות. וכ"ה בכל חתימת מקדש השבת דשאר תפילות יום שבת. וק"ק שמצד ימין כתוב ההסבר של הכוונה השניה לבד, וזה בערבית, ובתפילות היום ההסבר הוא להכוונה הראשונה, ובסידור כת"י ישנם בכל התפילות.

(שם) **מקדש** השבת. המשכה ליעקו"ר המל'

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר השלמת ערבית יבנס לביתנו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה **שבת שלום** כי הוא כחתן המקבל את הכלה בשמחה גדולה וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכוין הגושק להמשיך שפע והארה משודש התרג שנפס להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר באצבעות ידי הכורך ואז מתעוררים רדמי המנך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרץ

א"ת

סןןןןן היח שבה אצבעות יד ימין

ואסוד כי הסתוחות הם חסדים דבין שדם גבורות דמיה והסתומות הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיכ ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דצלמי המוחן ובתוכם יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי דניגוד דרוח דרוח דנישמה דמיה **חג"ת דחג"ת** ובין

אח"כ יקנף את השולחן דרך צד ימין בשתיקה סעם אחת ויכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ובין דמיה ודבין מהי סיצוסי חגית
דחגית דמקסי חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן בניה דתי
דהים חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דמיה ובין דיעקב
דחל כנגד מה שנמשך בברטו
ונפרים וכו' וכו' הא' שבצפונה

ואהיה כניקודת נרנחי דנפיש דרוח
דנשמה דמיה ובין דמיה ודבין
ססקיף דהי סיצוסי נהיי דמיה
ובין דישראל ולאה למקסיי דהי
סיצוסי נהיי דמיה ודבין דיעקב
דחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך בעמידה עצמה.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה או הו יז הו או הו יז הו אהיה
יהוה יז הו ח הו יז הו ח הו יהוה

או הו יז הו או הו יז הו
יז הו ח הו יז הו ח הו

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לני אבות
שבתגית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדם ריח

ודאנים

כונות פרטיות כד

וראויים לכרכה יברך ויריח בהם ויכוון כונת הריח:

כַּלְלוֹת כונת הריח הוא להעלות כל חלקי הקדושה שנשאיר בעשיה ^{הריח 6025} שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא דא בחינת הריח להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים בחוסם ובסה ובזרועות ובידים ובאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המחץ חרב וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה בסמוך

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכוון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר ריבוע אלהים פשוט והי אותיות אלהים פשוט ויג אותיות דאלהים דידן :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכוון כי בי פעמים הגל גי אנדרים ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכוון כי הוא בסוד אשה שתוא מספר אלהים דידן כמספר מצפין והי אותיות שורשו והכולל :

אחזיב יכוון כי הגל הריח שהם הבי' הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיות ולהעדות עוד את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עסמיב ואל די **אותיות**

כונות פרטיות

אותיות שורשים שנבחר להתכתב תכלית הגאונות והמצפון אלז :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים
ניחת לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למדהי יוד מס, מצפון אלהים, אוי א ויטו"ת
למד אבדמם

י למחין דנתר חכמה יוד הי ויו הי עב שתיק
ולנתר דנתר
ה בנה יוד הי ואו הי סג טק
ו חסדים יוד הא זאג הא טה אא
ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

אה"ת 6025

חתיק אחד שדיח בהם יחבר יחד ויאמר זכור ושמור
בדיבור אחד נאמרו וביזם יאמר שמור וזכור
בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכון להמשך תהן בניה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
היית ואהיה פגוקדות טרנתי
דנרנתי דוח דנשמה דמיה ובן
דמה דבן מה פירצוסי תנית
דחיה

ויהיה להקין את השולחן פעם
שנית בשחוקה ויכון להמשך
תהן בניה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג היית ואהיה פגוקדות
טרנתי דנרנתי דוח דנשמה
דבן

כונה פרטיות

דגית דבנה דזון לחחן בגיה
 דתיי דהיס דגית דגית דפגישות
 דנישמות דיעקב דרחל כגד מה
 שנמשך בסבת מעין שכת :

דבין דמה דבין דבין מה פרצוסי
 חביר דגית דסקיסי חביר דגית
 דבנה דזון לחחן בגיה דתיי דהי
 פרצוסי חביר דגית דסקיסי חביר
 דגית דיעקב דרחל דבנה
 דחיצוניות העולמות כגד מה
 אוצר החכמה
 שנמשך בויכלו השני :

אהיה יהוה		אהיה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה

ובעודו עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לדגית דגית דבנה דזיא ויגביהנו עד
 כגד (ז)

שער הכוונות ע עא

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין בו והזיגה והסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שנמשכו כזא בייכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני יה מעב סג דתגית ויה פשוט מרעת עם כל פרטיות דרך גי קוי תגית דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 2

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה יה פשוטים וישלשתם גי מיה :

כו

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ויכין ביה דחכמה אות י' נגד כף יד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות :

וכן ביה דבינה אות י' נגד כף יד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

גם יכוין כי יה דחכמה הוא מספר יד סיקן דיד יסן וכף היד עצמה :

כוונה 3

ויה דבינה כמספר יד סיקן דיד שמאל וכף היד עצמה :

גם יכוין ביה דחכמה כי יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

כוונה 4

דיד יסן :

וכן ביה דבינה יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

גם יכוין כי בסילוי י' דעיב דחכמה יש ה' אהיות נגד ה' אצבעות

כוונה 5

יד יסן ובסילוי מלויים יש יד אהיות נגד יד סרקי יד יסן :

וכן בסילוי יה דסיג דבינה יש ה' אהיות נגד ה' אצבעות ויד אהיות

במלוי מלויים נגד יד סרקי יד שמאל :

גם יכוין ביה דעיב דחכמה כי יוד גי' כי שהיא כף יד יסן ואות

כוונה 6

הי גי' יד סרקי יד יסן והבר :

וכן ביה דסיג דבינה כי יוד גי' כי שהיא כף יד שמאל ואות הי

גי' יד סרקי יד שמאל והבר זיה דדעת פשוט באמצע ושלשתם

יששיבם לאור פנימי לתביר דהגית דבינה דחיצוניות דיעקב ודחל :

ויכוין כי כי יה מלאים חו' פשוט גי' כוס וכמספר אלהים :

כוונה 7

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

כף

ה דאצבעות ה

יה י"ד פרקין והכף יה

ייווייוויי גי' כ"ף ייווייוויי

ה אצבעות ה

יוד הי ה' אצבעות יוד הי

יוד ויוד דלת, הי יוד י"ד פרקין יוד זיו דלת, הי יוד

יוד גי' כף יוד

הי י"ד פרקין והיוד הי

יוד הי יה יוד הי

כז כונות פרטיות

ויבין להמשי' הגי' יה הגוי לארס לחבד דחגית דחיצונות דבינה
דעקב ורחל

גי כלי חכמה דיעקור	ג' כלי דעת דיעקור	גי כלי בינה דיעקור
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	אלף הַה יוד הָה
יוד יוד הא יוד הא וו	יוד יוד הַה יוד הָה וו	אהיה
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	א אה אהי אהיה
י יה יהו יהוה	יוד יוד הא יוד הא	
	ואו יוד הא ואו הא	

70 תיבות + יה' = אלהים
שמוביל למנצפ"ך שהן ה'
גבורות הבונות את בנין הנוק'

מנצפך אלהים	אחיב יבין להמשך מדעת דוא שורש
דעת היא	הג מנצפך סד הי אותיות אלהים
יוד הי ויו הי	מנצפך לדעת דיעקור אלהים
יוד הי ואו הי	יוד הַה וו הָה
יוד הַה וו הָה	יוד יוד הַה יוד הָה וו יוד הָה וו הָה
	יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

וישיש הכוס נגד החזה וימשך האיה מגי חסדים לחגית דיעקב ורחל

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אלף למד	אלף למד הי יוד סם	יהוה
אלף אלף למד	צבאות	אלהים
אל	השתפא	אנדטם
		אחד

כונות פרטיות

אחד יחזיק הכוס ביד ימינו לבד ויכון יהוה יהוה
 לכלול את יעקב ורחל ביסין להמתיק ההיג יהוה
 בהי אצבעות יסין שדם היח יהוה יהוה
מנצפך אלהים

ויכוין להמשך עב סין מיה בין מארס דמוחן דחביד דתגית דחצו'
 דתבונה שבתביד דזיא מלובשים באור נהיי דתבונה שהס קסיא
 קסיג קניא ודרך תגית דזיא ימשיכם לחריב וחויג דחביד דתגית דבינה
 דחיצוניות דיעקב ורחל

אה"ח 6025

הוצאת

י'וד הי ויו הי י'וד הי ואו הי
 אלף הי י'וד הי אלף הא י'וד הא
י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה
אלף הה י'וד הה

ויכוין כי זי שמות אלו הם ין כי בששוסס יש זי יודן גי' ין
 ובמלואם סיס אותיות ועס הכולל גי' ין

גם יכון כי בי יה דעיב סיג י'וד הי י'וד הי גי' ין

י'וד הי ויו הי גם יכות כי זי יודן דעיב סיג גי' ין
 י'וד הי ואו הי

גם

כונות פרטיות כח

גם יכוין להמשיך ליעקב ורחל האדה מן כתב־יד חגית דכטר דדא
כל אחת כלולה מעשר גי' יין

אח"כ ימזוג היין שהוא ז' שמות ^{אוצר החכמה} עסמיב קסא קמיג קניא כמספר
יין למתקו במים שהם הסי' יודין דעסמיב העודים כמספר מים

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה מים

י'וד הי ויו הי י'וד הי ואו הי

י'וד הא ואו הא ^{ה"ח 6025} י'וד הה וו הה י"ו

אף הי י'וד הי אף הא י'וד הא אף הה י'וד הה

אח"כ יתן עיניו בכוס ויכוין כי עין יסין הוא הי' היות העולים כמספר
עין ויכוין לשלאותם במילוי סיג ויכוין להוסיף, ולחבר עם כל

סיג שני אותיות והי' דהיות השושנות ואז כל שם סיג עם בי' אותיות
והי' כצורתם לא בחשבונם עולים כמספר אדניי ואז יכוין לחבר עם כל

שם אדניי בי' אותיות י"ה הנשארים מהי' היות השושנות ואז יעלו
הי"ס י"ה אדניי עם בי' כוללים גי' בית חוהו בת עין יסין

ובעין שמאל יכוין כי עין גי' בי"ס אדניי והבת עין שבה הוא הסי'
י"ה אדניי :

בת

כונות פרטיות

ולחזן בניה דתי דג' סרצוסי חכ"ד דחג"ת דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן
דחיצוניות דבינה דיעקב ורחל :

גם יכון להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי דהי סרצוסי חכ"ד
דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דסנימיות דבינה דזיא עם
נפשות דחידות וחיות ונשמות ורוחות דנינחיי דנחיי דרוח דנשמה
לכתרים ולחזן בניה דתי דהי סרצוסי חכ"ד דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה
ומ"ה וב"ן דבין דסנימיות דבינה דיעקב ורחל :

יום ה'ששי רת י"ה יכון להמשך בי אותיות יה עם קוץ
היוד מאים דמוחן דדתי דדעת דחכ"ד דחג"ת דבינה דחיצוניות דזיא
דרך סיו דזיא מקיף לדתי דדעת דבין דמ"ה ודבין דבין דחיצוניות
דיעקב ורחל :

ויכלו גי' עב יוד הי ויו הי

ה'שמים רת הויה אלא שיכון אותה מראה ביודין

מלכות	בינה	יוד הי ויו הי
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי		
חזן דחכ"ד דחג"ת	חזן דחכ"ד דחג"ת	חזן דחכ"ד דחג"ת
דחיצוי דישים	דסנימיות דישים	דסנימ"י דתבונה

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

כונות פרטיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה חזת דנרנחדי דנהיי דרוח דנשמה
 דמיה לחחיין דחבייד דתגית דחיצו דמיה דמיה דמיה דמיה דמיה לחחיין
 דבינה דזיא. דה' סרצוסי חבייד דתגית דסניסיר
 ויכוין להמשך מלכיות דחחיין הנז' דבינה דזיא.
 עם נששות דחיות הנז' לחחיין דיעקיייד ויכוין להמשך מלכיות דחחיין
 דחיצו דגזי עם נששות דחיות דגזי לחחיין
 דיעקב דחל דפניסיות.

בשבת כל הספירות נקראות שביעי ולכן היסוד גם נקרא שביעי. ושביעי זה מלמטה למעלה.

סוד
מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

בניה דהיס חבייד דתגית בניה דהיס חבייד דתגית בניה דחבייד דתגית
 דסניס" דחבנה דסניסיות דיש"ס דחיצו דיש"ס

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

לכניה דחבייד דתגית דחיצו לכניה דחיס חבייד דתגית דסניסיות
 דבינה דזיא דבינה דזיא
 להמשך המלכיות דבניה עם להמשך מלכיות דבניה עם נששות דנשמות
 נששות דנשמות לכניה דיעקב לכניה דיעקב דחל דסניסיות
 דחל דחיצוניות מכל

כונות פרטיות

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך ^{חסד}אלהים ^{נבי}את

יום השביעי ^{חש}

בשבת כל הספירות
נקראות שביעי ולכן
חסד גם נקרא
שביעי. ושביעי זה
מלמטה למעלה.

בי קוי יסין ושמאל דדתיי בי קוי יטן ושמאל דהי"ס הבי"ד דחגית
דחב"ד דחגית דחיצוי דיש"ס דפנימיות דישמ"ת

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

אֵה

יְהוָה

יְהוָה

יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

או הו יז הו או הו יז הו או הו יז הו או הו יז הו

אז הו אז הו

יו הו וז הו יז הו וז הו יז הו וז הו יז הו וז הו

יו הו יז הו

לכת"ים דדתיי דחב"ד דחגית לכת"ים דדתיי דהי"ס חב"ד דחג"ת דסיה ובן

דפנימיות בינה דז"א

דחיצוי דבינה דז"א

להשיקן השלכית דכת"ים דדתיי הנזי עם נפשות דיחדות ונפשות

דדוחות הנזי לכת"ים דדתיי דיעקב דחל דחיצוניות דפנימיות

ויקד"ש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר

ב"א

ברא אלהים לעשות ^{סלכות}

בליה תיבות דויכולו יכוין להמשך יוד היי דסיג העולים כמסי ליה
מארס דבניה דתביר דתגית דבין דבינה דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא
סקיף ליוד היי דסיג דאוס דבניה דתביר דתגית דבינה דחיצו' דיעקרה.

קו שמאל

ג"ר =
מוחין

גם יכוין כי ליה תיבות כנגד ליב
נתיבות וגי' דזיא

יוד הי דרך סיו דזיא
סקיף ליעקרה

כי הנוק'
כנגד נה"י
דז"א

גם יכוין כי הם כנגד ליב נתי'
ונהי דזיא

יוד הי דסיג דיעקרה
יכוין בתבת סברי כי סיר

ל"ב שיניים
וג' אלהים
= מוחין
דנוק'

גם יכוין כי הם כנגד ל"ב נתיבות
וג' אלהים

הם ג' יוד תיות דחייג
וי' דסברי הם יוד כו' דיויד
היות ובי' כו' דהויג

אה"ת 6025

מרגנן גיי' רסיח ובין והוא עיד שיש דשמע

סברי

יוד הי ויו הי	יהוה	יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה	
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה
יהוה יוד הא ואו הא	יהוה	יהוה
י יה יהו יהוה רסיח	יהוה	יהוה
יוד הה וו הה כ"ו	יהוה	יהוה
בס'		

כונות פרטיות

בפי תיבות דברכה זו יכוין להמשך פי יודין דעסמיב דחבי"ד דו"א
לפי אותיות דבן דנוקי

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

יכוין הגסן גי' יאההויהה יאהדונהי כמנין הקל שהם
הנה"י ששם עומדים יעקרו

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד

יכוין מסבע הברכה

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קודש זכר ליציאת
מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה יהוה מקדש השבת

ע

לב כונות פרטיות

ע' תיבות דויכולו והקידוש עם ב' תיבות יום השישי גי' עיב

יוד הי ויו הי

בליה תיבות דקידוש יכון להמשי' יוד הי דעיב טארם דחחין דחביד

קו ימין

דחגית דבין דטיה דבינה

דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא סקיף ליווד הי דעיב דארם דחחין דחביד

דחגית דבינה דחיצו' דיעקב דחל
[אה"ח 6025]

ה' אותיות
דאלהים זה ה
גבורות

ויכוין כי ליה תיבות דויכולו ולה תיבות דקידוש עם מס' ריה יום
השישי גי' כום כמס' אלהים שהם היג ויכוין להמשיך טארם

דדעז דזיא היג מנצפך סקיף להיג מנצפך דדעת דיעקב ורחל
והוא הגום :

מקיף לדעת דנוקי'
אלהים מנצפך

מארם דדעת דזיא
[אוצר החכמה]
אלהים מנצפך

עוד יכוין להמ' א"י"ם דיין והוא שיכוין כי ע' תיבות דויכולו והקידוש
גי' יין לדמשיך סקיף לז' יודין דדי' הויות וגי' אהיה

י' הוה י' הוה י' הוה י' הוה אהי' ה אהי' ה אהי' ה

גם יכוין להמשי' סקיף לס"ט אותיות עיה דעסטיב קמיא קמיג קניא

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

אלף הא יוד הא

אלף די יוד הי

יוד

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקיף לבי יה דעיב סיג גם ישיך מקיף לוי יודין דעיב סיג

יוד תה דסיג יוד תה ויין תה

יוד תה דעיב יוד תה ואו תה

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להמשיי מקיף מאוים דכהכיד
תגית דכתר דזיא כיא כלולה מיי מקיף לין שהוא הארתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם דמקיף עיקרם מאוים ודרך דוסני נוסא דזיא
יוצאים ונוהגים ליעקור :
אוצר החכמה

אחר ישיטה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להמי מוחין דארמ סמקיפי המו דחבד דזין דחיצו
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הנני למוחין מקיפים דחבד
דיעקב ורחל והוא עיד הנני בויכולו היג :

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעט עד הבוקר להשאיר ברכה :

